

Sygn. akt VIII C 1965/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) im. (...) z siedzibą w G.

przeciwko A. M.

o zapłatę 17.955,91 zł

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 17.955,91 zł (siedemnaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt pięć złotych i dziewięćdziesiąt jeden groszy) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie wyższymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym, od dnia 6 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;
2. nie obciąża pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie powodowej.

Sygn. akt VIII C 1965/18

UZASADNIENIE

orzeczenia o kosztach procesu zawartego w punkcie 2 sentencji wyroku z dnia 21 sierpnia 2019 roku)

W dniu 6 czerwca 2018 roku powód (...) im. F. S. w G., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej A. M. powództwo o zapłatę kwoty 17.955,91 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym, od dnia 6 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. **(pozew k. 2-4v)**

Wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2019 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi uwzględnił powództwo w całości oraz odstąpił od obciążenia pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony powodowej. **(wyrok k. 88)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 maja 2015 roku pozwana A. M. zawarła ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. umowę pożyczki nr (...), na mocy której powód udzielił pozwanej pożyczki w wysokości 20.146 zł, którą zobowiązała się spłacić wraz z opłatą przygotowawczą, prowizją, odsetkami i kosztem zabezpieczenia – łącznie 36.154,73 zł, w miesięcznych ratach, w terminie do dnia 6 maja 2025 roku. Strony również ustaliły w

umowie, że powód ma prawo do wypowiedzenia umowy z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane, a także w przypadku, gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy. Pozwana nie spłacała terminowo zaciągniętego zobowiązania, na skutek czego powód wypowiedział przedmiotową umowę, stawiając całość zadłużenia pozwanej w stan wymagalności. **(umowa pożyczki k. 20-23v, harmonogram spłat k. 32-33, wypowiedzenie umowy wraz z potwierdzeniem odbioru k. 34-35v, wezwanie do zapłaty k. 36, k. 38, wyciąg z książki nadawczej k. 37, k. 39, wykaz operacji na rachunku k. 40-55v)**

Pozwana A. M. ma 34 lata, z zawodu jest pielęgniarką. Jest mężatką, ma dwójkę małoletnich dzieci. Prowadzi gospodarstwo domowe wraz z mężem. Utrzymuje się z wynagrodzenia w wysokości ok. 4.000 zł netto (z uwzględnieniem planowanych dyżurów), ponadto pobiera świadczenie 500+ na dwoje dzieci. Mąż pozwanej zarabia ok. 1.700 zł netto. Pozwana wraz z rodziną mieszka u rodziców, partycypując w kosztach utrzymania mieszkania (ok. 350 zł miesięcznie w okresie letnim, ok. 800 zł miesięcznie w okresie zimowym). Pozwana ponosi wydatki związane z zakupem produktów dla dzieci (mleko + pampersy) – ok. 300 zł miesięcznie oraz leków na młodszą córkę – 150 zł miesięcznie. Ponadto spłaca pożyczkę w (...) w ratach po 265,04 zł oraz kredyt w banku (...) w ratach po 1.309,60 zł (wg stanu na sierpień 2018 roku do spłaty z tytułu w/w umów pozostało odpowiednio 12.814,58 zł i 85.596,76 zł), posiada również zajęcie komornicze. Mąż pozwanej spłaca grzywnę w wysokości 400 zł miesięcznie. Pozwana nie posiada żadnego majątku ani oszczędności. **(dowód z przesłuchania pozwanej k. 84-85, oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k. 6v-7v)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez strony, a także w oparciu o dowód z przesłuchania pozwanej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze szczególnie trudną sytuację życiową pozwanej, która zdaniem Sądu, oceniana przez pryzmat zasad współżycia społecznego, uzasadnia odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sposób skorzystania z art. 102 k.p.c. jest przy tym suwerennym uprawnieniem sądu orzekającego i od oceny tegoż sądu należy przesądzenie, że taki szczególnie uzasadniony wypadek nastąpił w rozpoznawanej sprawie oraz usprawiedliwia odstąpienie od obowiązku ponoszenia kosztów procesu (por. m.in. postanowienie SN z dnia 25.03.2011 r., IV CZ 136/10, LEX nr 785545; postanowienie SN z dnia 19.01.2012 r., IV CZ 118/11, LEX nr 1169157; postanowienie SN z dnia 26.01.2012 r., III CZ 10/12, OSNC 2012/7-8/98; postanowienie SN z dnia 9.02.2012 r., III CZ 2/12, LEX nr 1162689). W ocenie Sądu taki właśnie szczególnie wypadek zachodzi w stosunku do pozwanej. A. M. ma na utrzymaniu dwójkę małoletnich dzieci, mieszka u rodziców partycypując w kosztach utrzymania ich mieszkania. Pozwana posiada obciążenie komornicze, ponadto spłaca pożyczkę i kredyt, co pochłania niemal połowę jej zarobków. Te, choć na pierwszy rzut oka wydają się znaczne (ok. 4.000 zł netto) to jednak należy mieć na uwadze, że podana przez pozwaną suma obejmuje wynagrodzenie dodatkowe z tytułu dyżurów, którego tak naprawdę nie da się odgórnie ustalić i które niewątpliwie nie ma charakteru stałego. Uwzględniając całość ponoszonych przez pozwaną wydatków, do których doliczyć należy także miesięczny koszt wyżywienia, zakupu środków czystości, ubrań dla dzieci, a także wysokość zadłużenia z przedmiotowej sprawy, Sąd uznał, że pozwana nie posiada wystarczających środków na pokrycie kosztów procesu, które zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy winna ponieść, jako przegrywająca proces. Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku.